

Dato: 11. december 2008
Kontor: Integrationskontoret
J.nr.: 2008/5011-83
Sagsbeh.: MLP
Fil-navn: 36.08.svar.

Besvarelse af spørgsmål nr. 36 stillet af Udvalget for Udlændinge- og Integrationspolitik til ministeren for flygtninge, indvandrere og integration den 14. november 2008 (Alm. del).

Spørgsmål:

- "a) Finder ministeren det rimeligt, at herboende udlændinge har fri adgang til tolkebistand uden tidsbegrænsning?
- b) Finder ministeren det rimeligt, at familiesammenførte til herboende – der må formodes at kunne tale dansk - har adgang til tolkebistand?
- c) Finder ministeren det rimeligt, at herboende flygtninge og indvandrere i mange tilfælde bruger tolken som støttepædagog, bisidder eller andet?
- d) Finder ministeren det rimeligt, at herboende flygtninge og indvandrere, der har fået tilbudt et integrationsforløb inkl. danskundervisning efter integrationsloven og muligvis også har gennemført dette, fortsat har adgang til tolkebistand?
- e) Vil ministeren overveje at fastsætte en maksimumsgrænse for, hvor længe en herboende udlænding kan få tolkebistand?
- f) Vil ministeren overveje at fastsætte et maksimum for antallet af timer til tolkebistand, som det offentlige vederlagsfrit stiller til rådighed for udlændinge i Danmark?
- g) Vil ministeren overveje at belægge tolkeområdet med brugerbetaling i et eller andet omfang?"

Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Peter Skaarup (DF).

Svar:

Ad spørgsmål 36 a)

Det er regeringens holdning, at det skal sikres, at herboende udlændinge har et incitament til så hurtigt som muligt at tilegne sig dansk kundskaber for på denne måde at styrke integrationen i det danske samfund. Det sikres på denne måde, at den enkelte så vidt muligt kan tale og forstå dansk og således være i stand til uden brug af tolkebistand at begå sig i alle livets forhold, herunder ved eventuel kontakt til offentlige myndigheder.

Spørgsmålet om, hvorvidt offentlige myndigheder skal tilbyde tolkebistand til herboende udlændinge, der ikke taler eller forstår dansk, er i øvrigt nærmere reguleret i forvaltningslovgivningen.

Det følger således af forvaltningsloven og af almindelige forvaltningsretlige principper, at en offentlig myndighed kan have pligt til at stille tolkebistand til rådighed for personer, der ikke taler eller forstår dansk. Dette gælder både med hensyn til afgørelsessager og faktisk forvaltningsvirksomhed. Opkrævning af betaling for tolkebistand kræver som udgangspunkt lovhjemmel.

Danmark har desuden tiltrådt en række internationale konventioner, der i visse tilfælde forpligter danske myndigheder til at stille tolkebistand til rådighed.

Tolkebistand i forbindelse med behandlingen af visse typer af sager, herunder f.eks. asylsager, kan ikke gøres betinget af betaling.

Spørgsmålet om, hvorvidt det på andre forvaltningsområder er hensigtsmæssigt at indføre gebyr for tolkebistand, har tidligere været overvejet i en baggrundsrapport for budgetanalyse af offentlige udgifter på tolkeområdet, som blev afgivet af en af regeringen i 2002 nedsat arbejdsgruppe vedrørende offentlige myndigheders tilbud om tolkning.

I rapporten peges der på, at de årlige udgifter til tolkebistand på de fleste områder, hvor det er retligt muligt at indføre en gebyrordning, er forholdsvis små, og at der ikke vil være mulighed for væsentlige økonomiske besparelser på disse områder. Sammenholdt med de årlige udgifter til tolkebistand på det enkelte område vurderede arbejdsgruppen, at indførelse af en gebyrordning alene er interessant inden for sundhedsvæsenet.

Det kan på den baggrund oplyses, at der i 2004 gennemførtes en ændring af lov om sygehusvæsenet og lov om offentlig sygesikring (nu sundhedsloven), hvorved regionerne fra 1. juni 2011 kan opkræve et gebyr for tolkebistand fra personer, der har boet her i landet i mere end 7 år. Der kan hos disse personer opkræves gebyr for hver behandling på sygehus eller hos læge, hvor der benyttes tolk, jf. sundhedslovens § 50, stk. 2.

Ad spørgsmål 36 b)

Herboende udlændinge, der er meddelt opholdstilladelse som led i familiesammenføring, har adgang til tolkebistand på lige fod med andre herboende udlændinge, såfremt de ikke taler eller forstår dansk i fornødent omfang.

Der henvises på den baggrund til besvarelsen af spørgsmål 36 a).

Ad spørgsmål 36 c)

Jeg formoder, at spørgeren ønsker oplyst, om en tolk, der modtager vederlag for sine tolkeydelser af en offentlig myndighed, i den forbindelse samtidig kan varetage andre opgaver eller funktioner i forhold til den enkelte udlænding.

Det må naturligvis være udgangspunktet, at den enkelte tolk alene varetager de opgaver, der ydes vederlag for, og at tolken ikke anvendes til varetagelse af andre opgaver, medmindre dette konkret er aftalt.

Den enkelte tolk bør i øvrigt naturligvis virke som en neutral formidler af oplysninger mellem den enkelte udlænding og den pågældende offentlige myndighed i forbindelse med behandlingen af f.eks. en afgørelsessag. Opstår der spørgsmål om, hvorvidt en tolk har sådanne interesser i en sag, at der er tvivl om tolkens upartiskhed, må dette afgøres efter de almindelige forvaltningsretlige regler om inhabilitet.

Ad spørgsmål 36 d)

Det må bero på en konkret vurdering af den enkelte herboende udlændings danskkundskaber, om udlændingen skal tilbydes tolkebistand.

Der henvises på den baggrund til besvarelsen af spørgsmål 36 a).

Ad spørgsmål 36 e), f) og g)

Jeg har ikke nogen aktuelle overvejelser om inden for mit ressortområde at fastsætte grænser for, hvor længe og i hvilket omfang en udlænding kan modtage tolkebistand, eller at indføre gebyrer for tolkeydelser.